DE EFFECTEN OP LEEFSTIJL VAN BEHANDELING MET GLP-1-ANALOGEN VOOR OVERGEWICHT - Systematische literatuuronderzoek

Haio: Cluydts Roodhooft Isabel , U.G.
Promotor: Heytens Stefan , U.G.
Praktijkopleider: DESIMPELAERE Patrick , MINNE Leen , Roelant Jan , VLIEGHE Barbara

Context: Overgewicht en obesitas zijn wereldwijd sterk toegenomen en vormen een ernstige bedreiging voor de volksgezondheid. In Vlaanderen heeft bijna de helft van de volwassenen overgewicht en circa 16% obesitas. Deze aandoeningen verhogen het risico op chronische ziekten zoals diabetes type 2, hart- en vaatziekten en bepaalde vormen van kanker. GLP-1 receptoragonisten, oorspronkelijk ontwikkeld voor diabetesbehandeling, blijken ook effectief in het induceren van gewichtsverlies. Hun potentieel om leefstijlgedrag te beïnvloeden – een cruciale component in duurzame obesitasbehandeling – is echter minder goed onderzocht.

Onderzoeksvraag: Heeft de toediening van een GLP-1 analoog bij volwassenen met obesitas, in vergelijking met placebo of gestructureerde leefstijlinterventie alleen, een aantoonbaar effect op het aanhouden en/of verbeteren van leefstijlgedrag dat gericht is op gewichtsverlies en gezondheidsbevordering?

Methode: Een systematische review werd uitgevoerd volgens PRISMA-richtlijnen. Inclusiecriteria waren RCT's bij volwassenen (?18 jaar) met een BMI ?25 kg/m², behandeld met een geregistreerde GLP-1 receptoragonist, waarbij minstens één leefstijlfactor werd geëvalueerd. In totaal werden 15 relevante studies geïncludeerd.

Resultaten: Voeding: GLP-1 analogen verminderden significant de energie-inname, honger en voedselcravings, en verhoogden het verzadigingsgevoel en de controle over eetgedrag. Deze effecten verdwenen grotendeels na stopzetting van de behandeling. Er werden echter geen objectieve uitkomstmaten gerapporteerd die bevestigen dat deze veranderingen zich vertalen in een duurzaam aangepast voedingspatroon. Fysieke activiteit: Subjectieve verbeteringen in fysieke functie werden gerapporteerd, vooral bij gewichtsverlies en pijnvermindering. Objectieve toename in fysieke activiteit werd echter zelden vastgesteld zonder bijkomende gedragsinterventie. Middelengebruik: Dulaglutide had geen significant effect op rookabstinentie of andere middelen. Slaap: Er werden geen studies gevonden die het effect van GLP-1 analogen op slaap onderzochten.

Conclusie: GLP-1-analogen leiden niet tot bewezen duurzame leefstijlverandering, en ondanks tijdelijke verbeteringen in eetgedrag en fysieke functie, ontbreekt objectieve evidentie dat ze fundamenteel gedrag beïnvloeden.